

POWIAT PRZEMYSKI

HERZLICH WILLKOMMEN

SPIS TREŚCI/INHALTSVERZEICHNIS:

1. Gminy Powiatu Przemyskiego

Die Gemeinden des Landkreises Przemyśl

2. Atrakcje w Powiecie Przemyskim

Sehenswürdigkeiten im Landkreis Przemyśl

3. Ambasadorzy „kultury”

Kulturbotschafter

GMINY POWIATU PRZEMYSKIEGO

Die Gemeinden des Landkreises Przemyśl

W SKŁAD POWIATU PRZEMYSKIEGO WCHODZĄ:

Gmina Bircza/ Gemeinde Bircza

**Urząd Miasta i Gminy Dubiecko/ Das
Stadtgemeindeamt Dubiecko**

Gmina Fredropol/ Gemeinde Fredropol

Gmina Krasiczyn/ Gemeinde Krasiczyn

Gmina Krzywczka/ Gemeinde Krzywczka

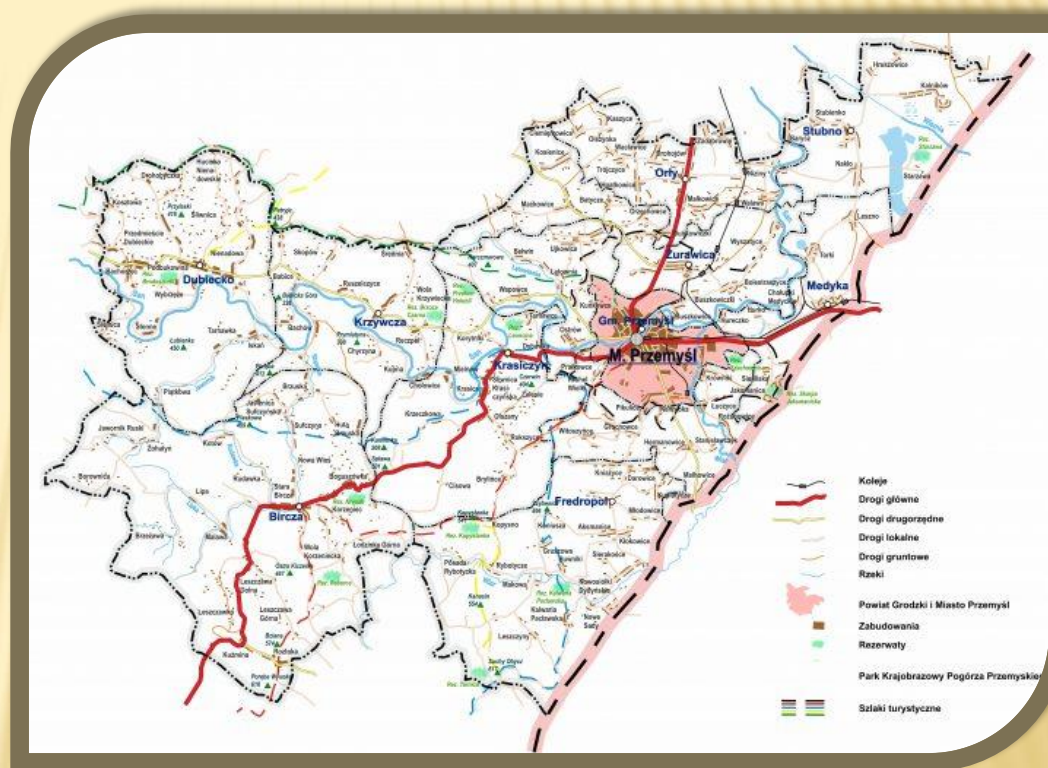
Gmina Medyka/ Gemeinde Medyka

Gmina Orły/ Gemeinde Orły

Gmina Przemyśl/ Gemeinde Przemyśl

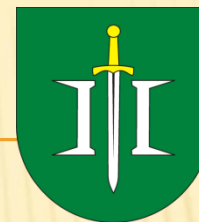
Gmina Stubno/ Gemeinde Stubno

Gmina Żurawica/ Gemeinde Żurawica

Gmina Bircza

Gmina Medyka

Powiat Przemyski

Miasto i Gmina Dubiecko

Gmina Orły

Gmina Fredropol

Gmina Krasiczyn

Gmina Krzywczyna

Gmina Żurawica

Gmina Stubno

GMINA BIRCZA

www.bircza.pl

Gmina Bircza

24 sołectwa (Bircza, Stara Bircza, Boguszówka, Borownica, Brzuska, Brzeżawa, Kotów, Rudawka, Nowa Wieś, Sufczyzna, Jasienica, Huta Brzuska, Łodzinka, Wola Korzeniecka, Korzeniec, Leszczawa Dolna, Leszczawa Górna, Leszczawka, Kuźmina, Roztoka, Malawa, Jawornik Ruski, Żohatyn, Lipa).

Gmina Bircza obejmujące 29 miejscowości, które zamieszkuje 6539 osób (stan na rok 2020). Obecnie jest to największa obszarowo gmina Podkarpacia licząca 254,05 km², co daje jej trzecie miejsce pod względem obszaru w Polsce.

Największym atutem gminy jest jej malownicze położenie, nieomal cały jej obszar objęty jest różnymi formami ochrony przyrody i krajobrazu, m.in.: Park Krajobrazowy Pogórza Przemyskiego. Znaczna część terenu gminy znajduje się w obszarze „Natura 2000”. Znajdują się tu m.in.: Leśny Kompleks Promocyjny „Lasy Birczańskie”, rezerwat przyrody „Krępak” i „Reberce”, trasy przyrodniczo-dydaktyczne „Pomocna Woda”, „Kamionka” i „Bobrowa Dolina”.

Najważniejsze inwestycje: nowoczesna mechaniczno-biologiczna oczyszczalnia ścieków w Birczy; kanalizacja w Birczy, Starej Birczy, Rudawce, Leszczawie Dolnej i Leszczawie Górnej; wodociąg w Birczy oraz Zespół Szkół wraz z Halą Sportowo-Widowiskową w Birczy.

Gmina posiada 82 km. dróg powiatowych z czego 75 zostało wyremontowanych, łącznie z przebudową 7 mostów.

Gemeinde Bircza

24 Ämter (Bircza, Stara Bircza, Boguszówka, Borownica, Brzuska, Brzeżawa, Kotów, Rudawka, Nowa Wieś, Sufczyzna, Jasienica, Huta Brzuska, Łodzinka, Wola Korzeniecka, Korzeniec, Leszczawa Dolna, Leszczawa Górna, Leszczawka, Kuźmina, Roztoka, Malawa, Jawornik Ruski, Żohatyn, Lipa).

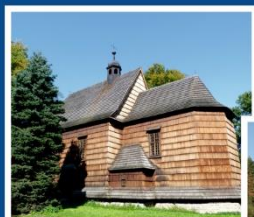
Die Gemeinde Bircza umfasst 29 Orte, in denen 6539 Einwohner wohnen (Stand 2020). Derzeit ist sie die flächenmäßig größte Gemeinde in der Wojewodschaft Podkarpatie und zählt 254,05 km², was ihr die drittgrößte Fläche in Polen gibt.

Der größte Vorzug der Gemeinde ist ihre malerische Lage, fast ihre ganze Fläche ist von verschiedenen Natur- und Landschaftsschutzgebieten bedeckt u.a.: dem Landschaftsschutzpark Pogórze Przemyskie. Ein bedeutender Teil des Gemeindegebiets befindet sich in einem „Natura 2000“ Gebiet. Hier befinden sich u.a.: das Waldgebiet „Lasy Birczańskie“, die Naturreservate „Krępak“ und „Reberce“, die Naturlehrpfade „Pomocna Woda“, „Kamionka“ und „Bobrowa Dolina“.

Wichtige Investitionen: moderne mechanisch – biologische Abwasserreinigungsanlage in Bircza; Kanalisation in Bircza, Stara Bircza, Rudawka, Leszczawa Dolna und Leszczawa Górna; Wasserleitung in Bircza sowie die Gesamtschule und Turn und Veranstaltungshalle in Bircza. Die Gemeinde verfügt über 82 km Kreisstraßen, von denen 75 erneuert wurden, inklusive dem Umbau von 7 Brücken.

MIASTO I GMINA DUBIECKO

www.dubiecko.pl

Gmina Dubiecko

17 sołectw: Bachórzec, Drohobyczka, Dubiecko, Hucisko Nienadowskie, Iskań, Kosztowa, Łączki, Nienadowa, Przedmieście Dubieckie, Piątkowa, Sielnica, Słonne, Śliwnica, Tarnawka, Winne Podbukowina, Wybrzeże, Załazek. Gmina zajmuje powierzchnię 154,25 km² i zamieszkuje ją 9143 osób.

Gmina rozpościerająca się malowniczo po obu brzegach Sanu posiada duże walory przyrodnicze oraz bogate dziedzictwo kulturowe. Wielką osobliwością jest, jedyny na Pogórzu Przemyskim, rezerwat torfowiskowy „Brodoszurki”, z dużą ilością roślin chronionych. leżący na obrzeżach Bachórcza. Dubiecko słynie jako miejsce urodzin Ignacego Krasickiego, biskupa i poety, głównego przedstawiciela polskiego oświecenia, nazywanego „księciem poetów polskich”. Tutaj również urodził się Stanisław Stadnicki zwany „Diabłem Łańcuckim”, jeden z największych warchołów Rzeczypospolitej, antybohater wielu powieści historycznych. Z tymi postaciami wiąże się odrestaurowany zamek w Dubiecku (będący w rzeczywistości klasycystycznym pałacem, wzniesionym w miejscu dawnego zamku). Ciekawymi przykładami XVIII-wiecznej architektury drewnianej są: cerkiew w Piątkowej i kościół w Bachórcu. Dawna murowana cerkiew w Dubiecku pełni dziś rolę Kresowego Domu Sztuki. W Nienadowej znajduje się natomiast dwór, w którym dzieciństwo spędził sławny komediopisarz Aleksander Fredro.

Z ważniejszych inwestycji: budowa stacji uzdatniania wody i modernizacja gminnej oczyszczalni ścieków w Nienadowej, budowa wodociągów i kanalizacji sanitarnej w Nienadowej, Dubiecku i Przedmieściu Dubieckim oraz zagospodarowanie centrum Dubiecka. Gmina posiada 63 km dróg powiatowych z czego 60 km zostało – wraz z mostem - wyremontowanych, a także wybudowano nowy most na Sanie w Sielnicy.

Gemeinde Dubiecko

17 Ämter: Bachórzec, Drohobyczka, Dubiecko, Hucisko Nienadowskie, Iskań, Kosztowa, Łączki, Nienadowa, Przedmieście Dubieckie, Piątkowa, Sielnica, Słonne, Śliwnica, Tarnawka, Winne Podbukowina, Wybrzeże, Załazek. Die Gemeinde nimmt eine Fläche von 154,25 km² ein und 9143 Personen wohnen in ihr.

Die Gemeinde erstreckt sich malerisch an beiden Ufern des San und verfügt über große Naturvorzüge sowie ein reiches kulturelles Erbe. Eine wahre Rarität ist das einzige, im Pogórze Przemyskie anzutreffende Moorgebiet „Brodoszurki“, mit einer großen Anzahl an geschützter Pflanzen, dass sich am Rand von Bachórzec befindet. Dubiecko ist bekannt als Geburtsort von Ignacy Krasicki, dem Bischof und Poeten, der Hauptfigur der polnischen Aufklärung, genannt „Priester der polnischen Poeten“. Hier wurde auch Stanisław Stadnicki, „der Teufel von Łańcut“ genannt, einer der größten Unruhestifter der Republik, Antiheld vieler historischer Geschichtserzählungen geboren. Mit diesen Figuren steht das restaurierte Schloss in Dubiecko in Verbindung (es ist in Wirklichkeit ein klassizistisches Palais, das an Stelle des ehemaligen Schlosses errichtet wurde). Interessante Beispiele der Holzarchitektur des XVIII. Jahrhunderts: orthodoxe Kirche in Piątkowa und die Kirche in Bachórzec. Die ehemalige gemauerte orthodoxe Kirche in Dubiecko erfüllt heute die Rolle eines Hauses für Kunst aus Ostpolen. In Nienadowskie befindet sich hingegen ein Hof, auf dem der bekannte Komödienschreiber Aleksander Fredro seine Kindheit verbrachte.

Die wichtigsten Investitionen: Wasseraufbereitungsanlage und Modernisierung der Abwasserreinigungsanlage in Nienadowskie, Bau der Wasser- und Abwasserleitungen in Nienadowskie, Dubiecko und der Dubiecker Vorstadt sowie der Gestaltung des Zentrums von Dubiecko. Die Gemeinde verfügt über 63 km Kreisstraßen wovon 60 km – inklusive Brücken – erneuert wurden, sowie die neue gebaute Brücke über den San in Sielnica.

Gmina Fredropol

19 sołectw: Huwniki, Fredropol – Kormanice, Aksmanice, Paclaw, Kalwaria Paclawska, Kniażyce, Darowice, Sólca, Makowa, Nowosiółki Dydyńskie, Młodowice, Sierakośce, Kupiatycze, Koniuszki, Gruszowa, Rybotycze, Nowe Sady, Kłokowice, Młodowice Osiedle. Gmina zajmuje powierzchnię 159,6 km² i zamieszkuje ją 5497 osób.

Gmina położona jest na terenie Parku Krajobrazowego Pogórza Przemyskiego i jego otuliny czyli Przemysko – Dynowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. W tę atrakcyjną scenerię, sprzyjającą rozwojowi turystyki, wpisują się cenne zabytki kultury materialnej. Sanktuarium Maryjne w Kalwarii Paclawskiej to najpopularniejsze miejsce pielgrzymkowe w południowo – wschodniej Polsce. Założony w XVII wielu franciszkański kompleks kościelno – klasztorny, od ponad trzech wieków, przyciąga rokrocznie rzesze pątników, zwłaszcza podczas wielkiego odpustu w połowie sierpnia. Pośród okolicznych wzgórz wytyczono trasy tzw. „drózek kalwaryjskich” z kilkudziesięcioma kaplicami. W Posadzie Rybotyckiej znajduje się najstarsza murowana cerkiew obronna w Polsce, pochodząca z XV wieku. Atrakcją dla aktywnych turystów są oznakowane szlaki rowerowe po tej gminie, będące fragmentem szlaków po całym Pogórzu Przemyskim.

Z ważniejszych inwestycji wymienić warto m.in.: budowę szkół wraz z pełnowymiarowymi halami sportowymi w Sierakościach i Fredropolu; budowę oczyszczalni ścieków i sieci kanalizacyjnej w miejscowościach – Kupiatycze, Młodowice, Fredropol, Kormanice, Kłokowice, Aksmanice, Sierakośce, Nowe Sady, a także wybudowanie 17 placów zabaw. Gmina posiada 74 km. dróg powiatowych z czego 66 zostało wyremontowanych.

Gemeinde Fredropol

19 Ämter: Huwniki, Fredropol – Kormanice, Aksmanice, Paclaw, Kalwaria Paclawska, Kniazyce, Darowice, Sólca, Makowa, Nowosiółki Dydyńskie, Młodowice, Sierakośce, Kupiatyczne, Koniuszki, Gruszowa, Rybotyczne, Nowe Sady, Kłokowice, Młodowice Osiedle. Die Gemeinde nimmt eine Fläche von 159,6 km² ein und hier leben 5497 Personen.

Die Gemeinde liegt auf dem Gebiet des Landschaftsparks Pogórze Przemyskie und seiner Umgebung, also dem Przemysko – Dynowskie Landschaftsschutzgebiet. In diese attraktive Szenerie, die der Tourismusentwicklung förderlich ist, fügen sich wertvolle Kulturdenkmäler ein. Das Marien - Sanktuarium in Kalwaria Paclawska ist das bekannteste Pilgerzentrum im Südosten von Polen. Der, im XVII. Jahrhundert von den Franziskanern gegründete Kirchen- und Klosterkomplex, zieht seit über drei Jahrhunderten jährlich Massen an Pilgern während der Kirchweih Mitte August an. In den Hügeln der Umgebung wurden so genannte „Kalvarienwege“ mit mehreren Dutzend Kapellen geschaffen. In Posadzie Rybotyckie befindet sich die älteste gemauerte orthodoxe Wehrkirche in Polen, vom Anfang des XV. Jahrhunderts. Attraktion für aktive Touristen sind die ausgezeichneten Fahrradwege in dieser Gemeinde, die Teil eines Radwegs über das ganze Pogórze Przemyskie sind.

Von den wichtigsten Investitionen sollten u.a. erwähnt werden: Schulbau mit Sporthalle in Sierakośce und Fredropol; Bau der Abwasserreinigungsanlage und Kanalisation in den Orten – Kupiatyczne, Młodowice, Fredropol, Kormanice, Kłokowice, Aksmanice, Sierakośce, Nowe Sady, und auch der Bau von 17 Spielplätzen.

Die Gemeinde verfügt über 74 km Kreisstraßen, davon wurden 66 erneuert.

**Gmina
Krasiczyn**

Gmina Krasiczyn

15 sołectw: Brylińce, Cisowa, Chołowice, Dybawka, Korytniki, Krasice, Krasiczyn, Krzeczkowa, Mielnów, Olszany, Prałkowce, Rokszyce, Śliwnica, Tarnawce, Zalesie. Gmina zajmuje powierzchnię 124 36 km² i zamieszkuje ją 5144 osób.

Główną atrakcją gminy jest krasiczyński zamek uznawany powszechnie za jeden z najcenniejszych zabytków polskiej architektury renesansowo – manierystycznej. Wzniesiony w XVI wieku, był własnością kilku możnych rodów; pierwszym byli Krasiccy, zaś ostatnim (od 1835 roku) Sapiehowie. Czteroskrzydłową rezydencję z czterema basztami (Boską, Papieską, Królewską i Szlachecką) symbolizującymi uznawany przez magnaterię porządek społeczny, pokrywają cenne sgraffita, zaś zamek otacza park z licznymi egzotycznymi roślinami i pomnikami przyrody. Przez gminę przebiega wiele szlaków turystycznych i rowerowych oraz szlak wodny Sanem. Trasa z Krasiczyna do Przemyśla kajakiem lub pontonem należy do najczęściej uczęszczanych.

Ważniejsze inwestycje: gazyfikacja gminy; budowa wodociągów oraz stacji uzdatniania wody; budowa oczyszczalni ścieków w Krasiczynie, Tarnawcach, Śliwnicy, Dybawce, Korytnikach, Olszanach, i Prałkowcach; budowa wodociągów w Krasiczynie, Dybawce, Tarnawcach i Śliwnicy.

Gmina posiada 32 km. dróg powiatowych z czego 27 zostało wyremontowanych, łącznie z mostem na Sanie.

www.krasiczyn.pl

Gemeinde Krasiczyn

15 Ämter: Brylińce, Cisowa, Chołowice, Dybawka, Korytniki, Krasice, Krasiczyn, Krzeczkowa, Mielnów, Olszany, Prałkowce, Rokszyce, Śliwnica, Tarnawce, Zalesie. Die Gemeinde nimmt eine Fläche von 124 36 km² ein und hier leben 5144 Personen.

Hauptattraktion der Gemeinde ist das Schloss in Krasiczyn, das allgemein als eines der wertvollsten Denkmäler der polnischen manieristischen Renaissancearchitektur angesehen wird. Es war Eigentum mehrerer mächtiger Familien; die ersten waren die Krasickis, die letzten (seit 1835) die Sapiehows. Die vierflüglige Residenz mit vier Türmen (Götterturm, Papstturm, Königsturm und Adelsturm), die für das Magnatentum die gesellschaftliche Ordnung darstellen sollten, bedecken wertvolle Sgraffito, das Schloss ist umgeben von einem Park mit zahlreichen exotischen Pflanzen und Naturdenkmälern. Durch die Gemeinde führen viele Wander- und Radwege sowie der Wasserwanderweg auf dem San. Die Strecke von Krasiczyn nach Przemyśl mit dem Kajak oder Floß gehört zu den, am häufigsten benutzten.

Wichtige Investitionen sind: Anschluss der Gemeinde an das Erdgasnetz; Bau der Wasserleitungen und einer Trinkwasseraufbereitungsanlage; Bau einer Abwasserreinigungsanlage in Krasiczyn, Tarnawce Śliwnica, Dybawka, Korytniki, Olszany, und Prałkowce; Bau einer Wasserleitung in Krasiczyn, Dybawka, Tarnawce und Śliwnica.

Die Gemeinde verfügt über 32 km Kreisstraßen, von denen 27 erneuert wurden, inklusive der Brücke über den San.

Gmina Krzywczka

10 sołectw: Bachów, Babice, Skopów, Ruszelczyce, Krzywczka, Wola Krzywiecka, Średnia, Reczpol, Kupna, Chyrzyna. Gmina zajmuje powierzchnię 94,95 km² i zamieszkuje ją 4820 osób.

Przepływająca przez gminę rzeka San jest granicą dwóch geograficznych mezoregionów - Pogórza Przemyskiego i Pogórza Dynowskiego. Część gminy usytuowana jest w granicach Parku Krajobrazowego Pogórza Przemyskiego, posiadającego ciekawą florę i faunę; znajduje się tutaj m.in. rezerwat leśny „Brzoza czarna”. Prawie połowę powierzchni tej gminy stanowią lasy, geologiczną atrakcją są zaś charakterystyczne terasy doskonałe do obserwacji rzeki San. Wśród zabytków zwracają uwagę barokowe kościoły w Babicach i Krzywczy oraz cerkwie w Krzywczy (nieużytkowana) i Skopowie (obecnie kościół rzymskokatolicki). Są tu też, rozsiane po okolicach, liczne stare kapliczki. W Średniej znajduje się (wyeksploatowany i zrekonstruowany) najstarszy neolityczny kurhan w Polsce, pochodzący z okresu rozwoju tzw. ceramiki sznurowej.

Ważniejsze inwestycje: Szkoła Podstawowa w Reczpolu, rozbudowa szkoły w Babicach; budowa kanalizacji sanitarnej w Ruszelczycach, Krzywczy, Woli Krzywieckiej i Babicach oraz świetlic wiejskich w Ruszelczycach, Skopowie i Woli Krzywieckiej i Babicach.

Gmina posiada 36 km. dróg powiatowych z czego 32 zostało wyremontowanych, a w miejscu przeprawy promowej, postawiono most na Sanie w Chyrzynie, wpisujący się w międzynarodową trasę rowerową Green Velo.

Gemeinde Krzywca

10 Ämter: Bachów, Babice, Skopów, Ruszelczyce, Krzywca, Wola Krzywiecka, Średnia, Reczpol, Kupna, Chyrzyna. Die Gemeinde nimmt eine Fläche von 94,95 km² ein und hier wohnen 4820 Personen.

Der, durch die Gemeinde fließende Fluss San ist die Grenze zweier geografischer Mezzoregionen - Pogórze Przemyskie und Pogórze Dynowskie. Ein Teil der Gemeinde befindet sich innerhalb der Grenzen des Landschaftsparks Pogórze Przemyskie, der eine interessante Flora und Fauna hat; hier befindet sich u.a. das Waldreservat „Brzoza czarna“. Fast die Hälfte der Fläche dieser Gemeinde bilden Wälder, die geologische Attraktion jedoch sind die charakteristischen Terrassen, die sich ausgezeichnet zur Beobachtung des San eignen. Unter den Denkmälern ziehen besonders die Barockkirchen in Babice und Krzywca sowie die orthodoxe Kirche in Krzywca (nicht in Betrieb) und Skopów (derzeit römisch-katholische Kirche) die Aufmerksamkeit auf sich. Hier gibt es auch, zahlreiche, in der Gegend verteilte alte Kapellen. In Średnia befindet sich das (geplünderte und rekonstruierte) älteste neolithische Hügelgrab in Polen, das aus der Epoche der sogenannten Bandkeramik stammt.

Wichtige Investitionen: Grundschule in Reczpol, Ausbau der Schule in Babice; Bau der Abwasserkanalisation in Ruszelczyce, Krzywca, Wola Krzywiecka und Babice sowie der Horte in Ruszelczyce, Skopów und Wola Krzywiecka und Babice.

Die Gemeinde verfügt über 36 km Gemeindestraßen, von denen 32 erneuert wurden und an Stelle der Fährverbindung wurde in Chyrzyna eine Brücke über den San gebaut, die zum internationalen Radweg Green Velo gehört.

Gmina Medyka

www.medyka.itl.pl

Gmina Medyka

7 sołectw: Medyka, Leszno, Torki, Siedliska, Jaksmanice, Hurko, Hureczko. Gmina zajmuje powierzchnię 60,62 km² i zamieszkuje ją 6542 osób.

Gmina Medyka kojarzona jest przede wszystkim z przejściem granicznym umożliwiającym komunikację kolejową, drogową i pieszą z Ukrainą. W czasach PRL-u był tu zlokalizowany największy w Europie „suchy port” przeładunkowy Medyka – Przemysł – Żurawica. Z Medyką związane są też (od 1809 roku do drugiej wojny światowej) dzieje zasłużonego rodu Pawlikowskich. Pałac Pawlikowskich został zburzony (ocalała jedynie oficyna), ale w gminie jest wiele miejsc wartych obejrzenia. M.in.: drewniany kościół z początków XVII wieku w Medyce, drewniana cerkiew (obecnie kościół rzymskokatolicki) w Lesznie z pocz. XVIII wieku oraz fragmenty fortyfikacji austriackich, o które troczyły się boje podczas pierwszej wojny światowej. Najciekawsze są: Fort I Salis Soglio oraz Fort XV Borek w Siedliskach. Miłośnicy przyrody znajdą tu ciekawe miejsca do obserwacji rzadkich ptaków, np. w rezerwacie „Skarpa Jaksmanicka”.

Ważniejsze inwestycje.: gazyfikacja gminy; budowa kanalizacji i oczyszczalni ścieków oraz przebudowa ujęcia wody; budowa szkół w Lesznie, Torkach i Siedliskach oraz przedszkola i hali sportowej w Medyce; wzniesienie remiz strażackich w Medyce i Hureczku.

Gmina posiada 23 km. dróg powiatowych z czego 22 zostało wyremontowanych.

Gemeinde Medyka

7 Ämter: Medyka, Leszno, Torki, Siedliska, Jaksmanice, Hurko, Hureczko. Die Gemeinde nimmt eine Fläche von 60,62 km² ein und hier wohnen 6542 Personen.

Die Gemeinde Medyka wird vor allem mit dem Grenzübergang, der die Straßen-, Schienen- und Fußgänger Verbindung zur Ukraine darstellt, in Verbindung gebracht. Zu Zeiten der Volksrepublik Polen gab es hier den europaweit größten Umladebahnhof Medyka – Przemyśl – Żurawica. Mit Medyką verbindet man auch (von 1809 bis zum zweiten Weltkrieg) die Geschichte der verdienten Familie Pawlikowski. Das Palais der Pawlikowskis wurde abgerissen (erhalten blieb lediglich der Seitenflügel), aber in der Gemeinde gibt es viele Orte, die einen Besuch wert sind u.a.: die Holzkirche vom Beginn des XVII. Jahrhunderts in Medyka, die orthodoxe Kirche (derzeit römisch katholische Kirche) in Leszno vom Beginn des XVIII. Jahrhunderts sowie die Fragmente der österreichischen Festung, um die während des ersten Weltkrieges gekämpft wurde. Die Interessantesten sind: Fort I Salis Soglio sowie Fort XV Borek in Siedliska. Naturliebhaber finden hier interessante Plätze zur Beobachtung seltener Vogelarten, z.B. im Reservat „Skarpa Jaksmanicka“.

Wichtige Investitionen: Anschluss der Gemeinde an das Erdgasnetz; Bau der Abwasserkanalisation und der Abwasserreinigungsanlage sowie Umbau der Wasserentnahmequelle; Bau der Schulen in Leszno, Torki und Siedliska sowie des Kindergartens und der Turnhalle in Medyka; Errichtung der Feuerwehrremisen in Medyka und Hureczko.

Die Gemeinde verfügt über 23 km Kreisstraßen von denen 22 erneuert wurden.

Gmina Orły

www.gminaorly.pl

Gmina Orły

13 sołectw: Ciemięrzowice, Drohojów, Duńkowiczki, Hnatkowice, Kaszyce, Małkowice, Niziny, Olszynka, Orły, Trójczyce, Waclawice, Walawa, Zadąbrowie. Gmina zajmuje powierzchnię 70,47 km² i zamieszkuje ją 8894 osób.

Orły są gminą typowo rolniczą, o czym przesądzają bardzo dobre gleby, tzw. mady nadsańskie, wypłaszczony teren oraz korzystny klimat. Obiektem historycznym wartym obejrzenia jest dwuwałowy, opancerzony artyleryjski Fort XI w Duńkowiczkach zbudowany około roku 1884. Pomimo iż gmina jest stosunkowo młodym tworem administracyjnym, to jednak z powodzeniem kultywowane są tutaj tradycje kulturalne, zwłaszcza folklorystyczne. Dobre usytuowanie topograficzne gminy (na trasie ważnych węzłów komunikacyjnych) oraz zmieniająca się struktura rolnictwa sprawiły, że przed kilku laty podjęto starania o utworzenie atrakcyjnego miejsca dla inwestorów.

Najważniejszą priorytetową inwestycją minionego dwudziestopięciolecia (nie wymieniając poprawy infrastruktury drogowej, oświatowej, budowy kanalizacji czy ogólnej poprawy estetyki) jest podstrefa włączona do Tarnobrzskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej EURO-PARK WISŁOSAN.

Gmina posiada 46 km. dróg powiatowych z czego 43 zostało wyremontowanych.

Gemeinde Orły

13 Ämter: Ciemięrzowice, Drohojów, Duńkowiczki, Hnatkowice, Kaszyce, Małkowice, Niziny, Olszynka, Orły, Trójczyce, Waclawice, Walawa, Zadąbrowie. Die Gemeinde nimmt eine Fläche von 70,47 km² ein und hier wohnen 8894 Personen.

Orły ist eine typisch, von Landwirtschaft geprägte Gemeinde, was durch die gute Erde bedingt ist, die so genannte Sanschwemme, das ebene Gelände sowie ein günstiges Klima. Ein historisches Objekt, dass einen Besuch lohnt ist die doppelwändige gepanzerte Artilleriefestung XI in Duńkowiczki, die ca. 1884 gebaut wurde. Obwohl die Gemeinde ein relativ junges administratives Gebilde ist, werden hier mit Erfolg kulturelle, vor allem folkloristische Traditionen gepflegt. Die gute topografische Lage der Gemeinde (an der Strecke wichtiger Verkehrsknotenpunkte) sowie die Änderung der landwirtschaftlichen Struktur haben dafür gesorgt, dass vor einigen Jahren die Entscheidung gefällt wurde, hier einen attraktiven Ort für Investoren zu schaffen.

Die höchste Priorität der Investitionen in den vergangenen 25 Jahren (ausgenommen Erneuerungen in der Infrastruktur der Straßen, Bildungseinrichtungen, Bau der Kanalisation und allgemeiner ästhetischer Erneuerungen) ist die, zur Tarnobrzeger Sonderwirtschaftszone EURO-PARK WISŁOSAN gehörende Unterzone.

Die Gemeinde verfügt über 46 km Kreisstraßen, von denen 43 erneuerte wurden.

Gmina Przemyśl

www.gminaprzemysl.pl

Gmina Przemyśl

16 sołectw. W części północno – zachodniej są to: Bełwin, Łętownia, Kuńkowce, Ostrów, Ujkowice i Wapowce, natomiast w części południowo – wschodniej: Grochowce, Hermanowice, Krówniki, Łuczyce, Malhowice, Nehrybka, Pikulice, Rożubowice, Stanisławczyk i Witoszyńce. Gmina zajmuje powierzchnię 88,70 km² i zamieszkuje ją 10650 osób.

Gminę Przemyśl tworzą dwie odrębne enklawy położone na obrzeżach Przemyśla. Czyni to gminę bezpośrednim terytorialnym zapleczem miasta. Znajdują się tu liczne atrakcje przyrodnicze, zlokalizowane głównie na terenach należących do Parku Krajobrazowego Pogórza Przemyskiego. Osobliwością florystyczną jest rezerwat „Szachownica” w Krównikach (gdzie występuje bardzo rzadka roślina – szachownica kostkowata), a także zbiorowisko leśne „Garb” w Hołubli, skupisko modrzewia w Łętowni czy stanowisko roślinności stepowej na tzw. Wzgórzu Łuczyckim.

Na obrzeżach Przemyśla znajdują się ponadto liczne pozostałości architektury militarnej, z okresu pierwszej, jak i drugiej wojny światowej. Można tutaj zobaczyć zarówno pozostałości fortów z czasów monarchii Habsburgów, jak i umocnienia tzw. Linii Mołotowa budowanej tuż przed drugą wojną światową.

Ważniejsze inwestycje: budowa sieci kanalizacyjnej i wodociągowej; budowa zespołu szkół w Krównikach, modernizacja zespołu szkół w Grochowcach. Wkrótce uruchomione zostanie polsko – ukraińskie przejście graniczne Malhowice – Niżankowice.

Gmina posiada 54 km. dróg powiatowych z czego 43 zostało wyremontowanych.

Gemeinde Przemyśl

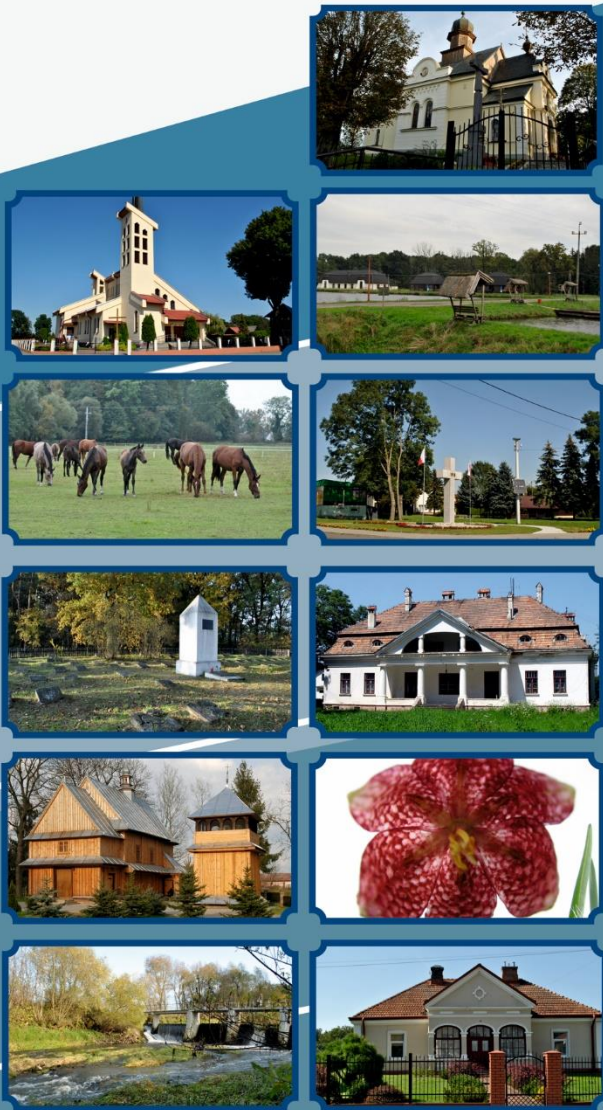
16 Ämter. Im Nordwestteil sind das: Bełwin, Łętownia, Kuńkowce, Ostrów, Ujkowice und Wapowce, hingegen im Südosten sind das : Grochowce, Hermanowice, Krówniki, Łuczyce, Malhowice, Nehrybka, Pikulice, Rożubowice, Stanisławczyk und Witoszyńce. Die Gemeinde nimmt eine Fläche von 88,70 km² ein und hier leben 10650 Personen.

Die Gemeinde Przemyśl besteht aus zwei, nicht miteinander verbundenen Enklaven m Stadtrand von Przemyśl. Das macht die Gemeinde zu einem territorialen Hinterland der Stadt. Hier befinden sich zahlreiche Naturattraktionen, die sich hauptsächlich in den Gebieten, die zum Landschaftspark Pogórze Przemyskiegehören, befinden. Eine floristische Rarität ist das Reservat „Szachownica” in Krówniki (wo die sehr seltene – Schachblume auftritt), und auch die Waldpflanzengemeinschaft „Garb” in Hołubla, der Lärchenwald in Łętowniaoder die Steppenpflanzen auf dem so genannten Wzgórze Łuczyckie.

Am Rand von Przemyśl befinden sich außerdem zahlreiche Überbleibsel der Militärarchitektur aus dem Zeitraum des Ersten und Zweiten Weltkrieges. Hier kann man sowohl Reste von Festungen aus der Zeit der Habsburger Monarchie sehen, wie auch Befestigungsanlagen der so genannten Molotovlinie, die vor dem Zweiten Weltkrieg gebaut wurde.

Wichtige Investitionen: Bau des Wasserversorgungs- und Abwasserentsorgungsnetzes; Bau der Gesamtschule in Krówniki, Modernisierung der Gesamtschule in Grochowce. In Kürze wird der polnisch – ukrainische Grenzübergang Malhowice – Nizankowice eröffnet.

Die Gemeinde verfügt über 54 km Kreisstraßen, von denen 43 erneuert wurden.

Gmina Stubno

8 sołectw: Barycz, Gaje, Hruszowice, Kalników, Nakło, Starzawa, Stubienko Stubno. Gmina zajmuje powierzchnię 108,43 km² i zamieszkuje ją 3864 osób.

Rolnicza gmina położona na obszarze tzw. „Bramy Przemyskiej” tuż przy granicy z Ukrainą. Przez długie lata Stubno kojarzyło się przede wszystkim ze stadniną koni arabskich, zdobywających międzynarodowe laury w prestiżowych gonitwach i pokazach hippicznych.

Obecnie koni w gminie jest mniej, za to rozwija się inna lokalna osobliwość - Gospodarstwo Rybackie w Starzawie, obejmujące zespół stawów o powierzchni około 800 hektarów. Ciekawostką przyrodniczą gminy jest szachownica kostkowata - unikatowa roślina, której naturalne stanowiska występują na wilgotnych łąkach pomiędzy rzekami Wisznia a Wiarem. Tereny te są również doskonałym siedliskiem bocianów i innych ptaków, stąd częste wizyty grup ornitologów.

Z ciekawszych obiektów zabytkowych Stubna wymienić należy zespół dworski z końca XIX wieku, niegdyś własność rodziny Myszkowskich. Warte obejrzenia są obiekty sakralne w Kalnikowie - prawosławna cerkiew z 1880 roku oraz w kościół rzymskokatolicki odbudowany po pierwszej wojnie światowej.

Z ważniejszych inwestycji wymienić warto m.in.: modernizację dróg, budowę kanalizacji sanitarnej oraz gazyfikację wsi. Ważnym przedsięwzięciem było wybudowanie boiska sportowego wraz z zapleczem sanitarnym oraz budowa sali gimnastycznej. Zagospodarowano również centrum Stubna wykonując place, parkingi, chodniki i instalując nowe oświetlenie.

Gmina posiada 33 km. dróg powiatowych z czego 30 zostało wyremontowanych.

Gemeinde Stubno

8 Ämter: Barycz, Gaje, Hruszowice, Kalników, Naklo, Starzawa, Stubienko Stubno. Die Gemeinde nimmt eine Fläche von 108,43 km² ein und hier wohnen 3864 Personen.

Die landwirtschaftlich geprägte Gemeinde liegt auf dem Gebiet des so genannten Gebietes „Brama Przemyska“ direkt an der Grenze zur Ukraine. Lange Jahre wurde Stubno vor allem mit der Araber – Pferdezucht in Verbindung gebracht, die internationale Auszeichnungen bei prestigeträchtigen Rennen und Pferdeschauen erreicht hat.

Derzeit gibt es weniger Pferde in der Gemeinde, dafür entwickelt sich eine andere lokale Rarität - Die Fischzucht in Starzawo umfasst Teiche mit einer Gesamtfläche von rund 800 Hektar. Ein interessantes Detail der Natur der Gemeinde ist die Schachblume – eine Pflanzenrarität, die in der Natur auf den Feuchtwiesen zwischen den Flüssen Wisznia und Wiar vorkommt. Diese Gebiete sind auch ein ausgezeichnetes Siedlungsgebiet für Störche und andere Vögel, daher werden sie oft von Ornithologen besucht.

Zu den interessanteren Denkmalobjekten von Stubno gehören das Hofensemlé vom Ende des XIX. Jahrhunderts, das einstmals der Familie Myszkowski gehörte. Einen Besuch wert sind die Sakralobjekte in Kalników – eine orthodoxe Kirche von 1880 sowie die römisch katholische Kirche, die nach dem Ersten Weltkrieg wieder aufgebaut wurde.

Zu den wichtigen Investitionen gehören u.a.: Modernisierung der Straßen, Bau der Abwasserkanalisation sowie der Anschluss an das Gasversorgungsnetz der Dörfer. Eine wichtige Investition war der Bau des Sportplatzes mit Sozialgebäuden und der Bau der Turnhalle. Außerdem wurde das Zentrum von Stubno umgestaltet, es wurden Parkplätze, Gehwege und eine neue Straßenbeleuchtung geschaffen.

Die Gemeinde verfügt über 33 km Kreisstraßen, von denen 30 erneuert wurden.

Gmina Żurawica
www.zurawica.pl

Gmina Żurawica

9 sołectw: Batycze, Bolestraszyce, Buszkowice, Buszkowiczki, Kosienice, Maćkowice, Orzechowce, Wyszatycy, Żurawica. Gmina zajmuje powierzchnię 95,79 km² i zamieszkuje ją 12968 osób.

Gmina Żurawica kojarzy się z ważnym węzłem kolejowym, gdyż to właśnie tutaj znajdował się niegdyś fragment największego w Europie „suchego portu” przeładunkowego Medyka – Przemysł – Żurawica.

Na terenie gminy jest też wielka osobliwość przyrodnicza - Arboretum i Zakład Fizjografii w Bolestraszcach. Jest to instytucja, której działalność daleko wykracza poza lokalne opłotki. W zaadaptowanym dworze i posiadłości należącej niegdyś do znakomitego XIX-wiecznego malarza Piotra Michałowskiego znajduje się ośrodek, w którym prowadzone są badania, głównie nad karpacką florą, a zwłaszcza gatunkami zagrożonymi wyginięciem. Na tym terenie przyciągają też uwagę pozostałości fortów z pierwszej wojny światowej, a zwłaszcza ruiny Fortu XIII „San Rideau” w Bolestraszcach. Od kilku lat udostępniony jest do zwiedzania jednowałowy artyleryjski Fort XII „Werner” w Żurawicy.

Ważniejsze inwestycje: budowa sieci wodociągowej i gazowej, budowa oczyszczalni ścieków w Żurawicy oraz kanalizacji w Buszkowicach, Buszkowiczach, Bolestraszcach, Orzechowcach i Żurawicy oraz budowa hal sportowych Żurawicy, Orzechowcach, Maćkowicach i Wyszatycach. Gmina posiada 37 km² dróg powiatowych z czego 36 zostało wyremontowanych.

Gemeinde Żurawica

9 Ämter: Batycze, Bolestraszyce, Buszkowice, Buszkowiczki, Kosienice, Maćkowice, Orzechowce, Wyszatyce, Żurawica. Die Gemeinde nimmt eine Fläche von 95,79 km² ein und hier leben 12968 Personen.

Die Gemeinde Żurawica verbindet man mit einem wichtigen Eisenbahnknotenpunkt, denn hier befand sich einst der wichtigste Teil des, in Europa größten Umladebahnhofes Medyka – Przemyśl – Żurawica.

Auf dem Gebiet der Gemeinde gibt es auch eine große Naturrarität - das Arboretum und der Physiographiebetrieb in Bolestraszyce. Dieser ist eine Institution, dessen Tätigkeit weit über die Gemeindegrenzen hinausgeht. In einem Gutshof, der einst dem ausgezeichneten Maler des XIX. Jahrhunderts Piotr Michałowski gehörte, befindet sich ein Zentrum, in dem die Flora, hauptsächlich der Karpaten untersucht wird, insbesondere die Arten, die vom Aussterben bedroht sind. Auf diesem Gelände ziehen auch die Überreste der Festung aus dem Ersten Weltkrieg die Aufmerksamkeit auf sich, insbesondere die Ruinen des Fort XIII „San Rideau“ in Bolestraszyce. Seit einigen Jahren kann das einwändige Artilleriefort XII „Werner“ in Żurawica besichtigt werden.

Wichtige Investitionen: Bau des Wasserversorgungs- und Gasnetzes, Bau der Abwasserreinigungsanlage in Żurawica sowie der Abwasserentsorgungskanalisation in Buszkowice, Buszkowiczki, Bolestraszyce, Orzechowce und Żurawica sowie der Bau der Sporthallen in Żurawica, Orzechowce, Maćkowice und Wyszatyce.

Die Gemeinde verfügt über 37 km Gemeindestraßen, von denen 36 erneuert wurden.

ATRAKCJE W POWIECIE PRZEMYSKIM

Sehenswürdigkeiten im Landkreis Przemyśl

Tradycje fajkarskie

Tradycje rzemiosła fajkarskiego w Przemyśle i okolicach sięgają drugiej połowy XIX wieku. Obecnie w tym rejonie działa kilkanaście, docenianych w całej Polsce i na świecie, warsztatów zajmujących się wytwarzaniem fajek. Ich wyroby to często prawdziwe dzieła sztuki, stanowiące obiekt pożądania kolekcjonerów w wielu krajach. Jednym z wytwórców fajek jest Zbigniew Bednarczyk, prowadzący swoją firmę w podprzemyskim Ostrowie.

Zbigniew Bednarczyk to człowiek – instytucja; mistrz fajkarski, artysta-rzeźbiarz, a przede wszystkim bardzo aktywny społecznik, animator kultury, od wielu lat łączący pracę wytwórcy fajek i właściciela wytwórni „Mr.Bróg” z rozlicznymi funkcjami społecznymi propagującymi Przemyśl jako „stolicę polskiej fajki”.

Przed laty był jednym z inicjatorów utworzenia w Przemyśle unikatowej placówki – Muzeum Fajek i Dzwonów (będącego filią Muzeum Narodowego Ziemi Przemyskiej). Kolekcjonuje „wszystko co dotyczy fajki” i chętnie udostępnia swoje zbiory zwiedzającym, zarówno w muzealnych salach, jak i w swojej firmie w Ostrowie pod Przemyślem. Wydaje specjalistyczne czasopisma poświęcone fajce – „Bróg News” oraz „Przemyśl z Fajką”. Szerokim echem w Polsce odbija się doroczne „Święto Fajki”; organizowane są koncerty, pochody, wystawy, turnieje i inne imprezy propagujące zjawiska kulturowe związane z fajką. Spotkania te są dobrym forum wymiany myśli, integracji i inspiracji artystycznych.

Wyrób Galanterii Drzewnej
Pracownia Fajek Mr Bróg
Zbigniew Bednarczyk

www.brogshop.pl

Pfeifentradition

Die Tradition des Peifenbauerhandwerks in Przemyśl und Umgebung geht auf die zweite Hälfte des XIX. Jahrhunderts zurück. Derzeit arbeiten in der Region gut ein Dutzend, in ganz Polen und der Welt geschätzte Werkstätten, die sich mit dem Bau von Pfeifen beschäftigen. Ihre Erzeugnisse sind oft wahre Kunstwerke, die Gegenstand des Begehrens von Sammlern vieler Länder sind. Einer der Pfeifenbauer ist Zbigniew Bednarczyk, der seine Werkstatt in Ostrów, in der Nähe von Przemyśl betreibt.

Zbigniew Bednarczyk ist eine Institution; Meister seines Handwerks, Kunstschnitzer, und vor allem ein sehr aktiver Ehrenamtler, Kulturinitiator, der seit vielen Jahren seine Arbeit des Pfeifenbaus und als Eigentümer des Produktionsbetriebes „Mr.Bróg” mit den verschiedensten gesellschaftlichen Tätigkeiten verbindet, die Przemyśl als „Hauptstadt der polnischen Pfeife” propagiert.

Vor Jahren war er einer der Initiatoren der Etablierung einer einzigartigen Einrichtung in Przemyśl – dem Pfeifen- und Glockenmuseum (als Filiale des Nationalen Museums des Przemyśler Lands). Er sammelt „alles, was Pfeifen betrifft” und teilt seine Sammlungen gern mit den Besuchern, sowohl in den Räumen des Museums als auch in seiner Firma in Ostrów bei Przemyśl. Er gibt spezialisierte Zeitschriften heraus, die der Pfeife gewidmet sind – „Bróg News” oder „Przemyśl z Fajką”. Einem großen Echo in Polen begegnet das jährliche „Pfeifenfest”; hier werden Konzerte, Umzüge, Ausstellungen, Turniere und andere Veranstaltungen organisiert, die Kulturerscheinungen in Zusammenhang mit der Pfeife propagieren. Diese Treffen sind eine gute Form des Gedankenaustauschs, der Integration und der künstlerischen Inspiration.

Tradycje ludwisarskie

Ponad dwuwiekowe tradycje ludwisarskie rodziny Felczyńskich są ewenementem na skalę światową. Odlewnia Felczyńskich założona została w roku 1808 w kresowym mieście Kałuszu (obecnie znajdującym się na Ukrainie) przez Michała Felczyńskiego, który uciekł przed prześladowaniem z zaboru pruskiego do Galicji, a ludwisarskie nauki pobierał zapewne u mistrzów niemieckich.

Ludwisarnia, jako spółka rodzinna, funkcjonuje nieprzerwalnie (z wyjątkiem wojen światowych) do dnia dzisiejszego. W 1912 roku jeden ze współwłaścicieli założył filię w Przemyśle, która wkrótce stała się samodzielnym bytem gospodarczym. Tradycje ludwisarni założonej w Kałuszu są obecnie kontynuowane w kilku miejscach w Polsce: w Przemyśle (Odlewnia Jana Felczyńskiego), w Taczyszowie na Śląsku oraz w podprzemyskim Ostrowie.

Ta ostatnia odlewnia szczyci się tym, że zawód ludwisarza od ośmiu pokoleń przekazywany jest w prostej linii z ojca na syna. Obecny właściciel, Maciej Felczyński, przejął firmę od ojca – Janusza. Szacuje się, że odlewnie Felczyńskich wykonały kilkanaście tysięcy dzwonów dla kościołów wszystkich wyznań na całym świecie. Nie zabrakło też dzwonów okrętowych i okolicznościowych.

Fascynujące tajemnice powstawania dzwonu poznać można zarówno odwiedzając ludwisarnię, jak i przemyskie Muzeum Fajek i Dzwonów, gdzie zgromadzono bogatą kolekcję tego segmentu dziedzictwa kultury materialnej Ziemi Przemyskiej.

Odlewnia Dzwonów Maciej Felczyński S.C.

www.facebook.com/felczynskimaciej

Die Glockengießtradition

Die über zweihundertjährige Glockengießtradition der Familie Felczyński ist auf der Welt einmalig. Die Gießerei der Felczyńskis wurde im Jahr in der ostpolnischen Stadt Kałusz (befindet sich in der heutigen Ukraine) von Michał Felczyński gegründet, der vor der Verfolgung vom preußischen Teil Polens nach Galizien floh und die Glockengießkunst erlernte er bei den deutschen Meistern.

Die Glockengießerei funktioniert als Familienunternehmen bis heute ununterbrochen (mit Ausnahme der Weltkriege). Im Jahr 1912 eröffnete einer der Miteigentümer die Filiale in Przemyśl, die bald zu einem eigenständigen Wirtschaftsbetrieb wurde. Die, in Kałusz gegründete Glockengießtradition wird derzeit an einigen Orten in Polen weitergeführt: in Przemyśl (Gießerei Jan Felczyński), in Taciszów in Schlesien sowie in Ostrów, in der Nähe von Przemyśl

Letztere Gießerei rühmt sich damit, dass der Beruf des Glockengießers seit acht Generationen in direkter Linie vom Vater auf den Sohn weitergegeben wird. Der derzeitige Besitzer, Maciej Felczyński, übernahm die Firma von seinem Vater – Janusz. Es wird geschätzt, dass die Gießereien der Felczyńskis mehr als zehntausend Glocken für Gotteshäuser aller Glaubensrichtungen auf der ganzen Welt hergestellt haben. Es fehlten auch Schiffsglocken oder Glocken aus besonderen Anlässen nicht.

Die faszinierenden Geheimnisse der Entstehung einer Glocke kann man sowohl bei einer Besichtigung der Gießerei als auch im Pfeifen- und Glockenmuseum in Przemyśl kennenlernen, wo eine reiche Sammlung dieses Segments der materiellen Kulturgeschichte des Przemyśler Landes wartet.

Wioska Fantasy

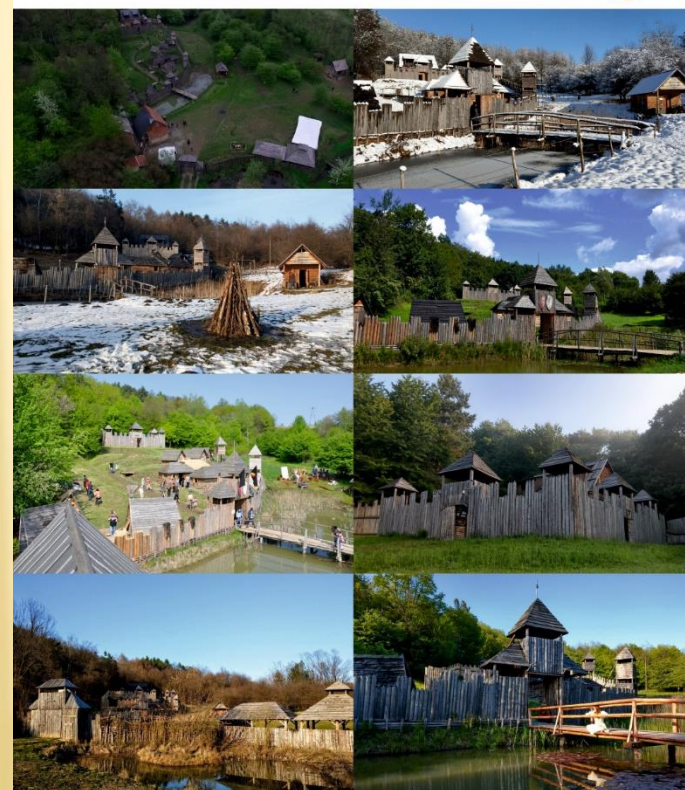
Na terenie powiatu przemyskiego są 144 wioski. Oprócz nich jest jeszcze jedna, nie figurująca w żadnym administracyjnym spisie. To Wioska Fantasy położona skraju lasu w Kuńkowcach niedaleko Przemyśla. To dzieło grupy zapaleńców, pasjonatów fantastyki i historii, którym przewodzi Remigiusz Maciupa.

Budowę wioski rozpoczęto w 2010 roku i wciąż jest kontynuowana. Budowniczkowie wznoszą ją własnym sumptem, choć z czasem w to dzieło zaangażowała się także miejscowa społeczność. Nie zabrakło wsparcia z funduszy Unii Europejskiej, ale najczęściej zawdzięczają pracy własnych rąk. W miejscu przypominającym średniowieczną osadę, młodzi entuzjaści starają się realizować swoje pasje i baśniowe marzenia. Stworzyli wspólnotę, do której ciągną pokrewne dusze z innych regionów kraju i zza granicy.

Choć młodzi zapaleńcy najlepiej czują się w świecie fantazji, to muszą również twardo stać na ziemi, pracując przy wznoszeniu kolejnych obiektów i starając się zdobywać fundusze na to przedsięwzięcie. Wioska Fantasy, którą coraz częściej i liczniej odwiedzają turyści z kraju i zza granicy, to drewniany gród warowny z bramą główną i czterema wieżami oraz podgrodzem składającym się z zespołu stylizowanych chat. Jest tam też staw i most. Nie brakuje karczmy o wdzięcznej nazwie „Pod wisielcem”, jest oryginalna kuźnia, a w planach wiele kolejnych obiektów i kulturotwórczych inicjatyw.

Wioska Fantasy

www.facebook.com/wioskafantasy/

Fantasy – Dorf

Auf dem Gebiet des Landkreises Przemyśl befinden sich 144 Dörfer. Daneben gibt es noch eins, das in keinen administrativen Verzeichnis auftaucht. Dieses Dorf der Fantasie liegt am Rande des Waldes in Kuńkowce in der Nähe von Przemyśl. Das ist das Werk einer Gruppe von Enthusiasten, Liebhabern von Fantasy und Geschichte, unter der Leitung von Remigiusz Maciupa.

Der Bau des Dorfes begann im Jahr 2010 und setzt sich bis heute fort. Die Bauleute errichten es auf eigene Kosten, aber manchmal wird die örtliche Gesellschaft in das Werk mit einbezogen. Das Projekt wurde auch mit Mitteln aus Fonds der Europäischen Union unterstützt, aber das meiste verdanken sie der Arbeit der eigenen Hände. Das Dorf erinnert an eine mittelalterliche Siedlung, die jungen Enthusiasten bemühen sich, ihre Passion und märchenhaften Träume zu verwirklichen. Sie schufen eine Gemeinschaft, die verwandte Seelen aus anderen Regionen des Landes und dem Ausland anzieht.

Obwohl die jungen Enthusiasten sich in ihrer Fantasiewelt am besten fühlen, müssen sie bei der Errichtung weiterer Objekte oder der Erlangung weiterer Geldmittel für ihr Unternehmen mit beiden Beinen auf der Erde stehen. Das Fantasy – Dorf wird von immer zahlreicheren Touristen aus dem In- und Ausland besucht, es stellt eine Wehrburg aus Holz dar, mit Haupttor und vier Türmen sowie einer Siedlung, die aus einer Ansammlung von Hütten besteht. Dort befindet sich auch ein Teich und eine Brücke. Eine Kneipe mit dem dankbaren Namen „Pod wisielcem“ darf nicht fehlen, es gibt eine originale Schmiede und geplant sind viele weitere Objekte und kulturschaffende Initiativen.

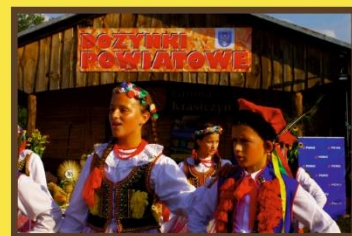
Dożynki - „święto plonów”

Dożynki czyli „święto plonów” to doroczna impreza podsumowująca mijający rok rolniczego trudu. To tradycyjne święto ludowe, obchodzone tuż po zakończeniu żniw, a mające swoje korzenie w czasach jeszcze przedchrześcijańskich, kultywowane jest na terenie naszego powiatu bardzo uroczyście. Jest też okazją do zaprezentowania zarówno rolniczych i gospodarczych osiągnięć, a także efektów kulturotwórczej aktywności w poszczególnych gminach.

Powiatowe dożynki każdego roku odbywają się w innej gminie Powiatu Przemyskiego, zazwyczaj wspólnie z dożynkami gminnymi. Scenariusz dożynek jest niezmienny od lat – najpierw msza święta w miejscowym kościele, później wyrusza barwny korowód z wieńcami dożynkowymi, a w miejscu dożynkowego świętowania następuje symboliczne przekazanie bochna chleba, wypieczonego ze świeżo zebranego zboża. Imprezę uzupełniają urozmaicone popisy sceniczne, koncerty, prezentacje artystyczne i kulinarne.

Dożynki są najlepszą okazją do zaprezentowania dorobku – bardzo aktywnych w powiecie – kół gospodyń wiejskich, ochotniczych straży pożarnych, promowania lokalnych inicjatyw kulturotwórczych i gospodarczych. A także uhonorowania zasłużonych, nie tylko dla rolnictwa, osób i integrowania się miejscowej społeczności.

Dożynki Powiatowe

Erntedankfest- „Wir feiern die Ernte“

Das Erntedankfest ist eine jährlich wiederkehrende Veranstaltung, die das vergangene Jahr der Anstrengungen in der Landwirtschaft zusammenfasst. Dieses traditionelle Volksfest, dass nach Ende der Ernte begangen wird und seine Wurzeln noch in der vorchristlichen Zeit der Kulte hat, wird in unserem Kreis sehr festlich begangen. Das ist auch eine Gelegenheit, landwirtschaftliche und bäuerliche Erfolge, sowie die Effekte der kulturellen Aktivität in den einzelnen Gemeinden zu präsentieren.

Das Kreis – Erntedankfest findet jedes Jahr in einer anderen Gemeinde des Kreises Przemyśl statt, meist gemeinsam mit dem Erntedankfest der Gemeinde. Das Drehbuch des Erntedankfestes ist seit Jahren das gleiche – zuerst findet ein Gottesdienst in der örtlichen Kirche statt, dann wandert eine farbige Parade mit Erntekronen auf den Festplatz und danach wird symbolisch das Brot überreicht, das aus dem geernteten Korn gebacken wurde. Das Fest wird ergänzt durch vielfältige Bühnenauftritte, Konzerte, künstlerische und kulinarische Darbietungen.

Das Erntedankfest ist die beste Gelegenheit für die – im Kreis besonders aktiven – Landfrauen, Freiwilligen Feuerwehren, lokale Kultur- und bäuerliche Initiativen vorzustellen. Und auch die Ehrung verdienter Bürger, nicht nur aus der Landwirtschaft und die Integration in die örtliche Bevölkerung dürfen nicht fehlen.

AMBASADORZY „KULTURY”

Kulturbotschafter

Harcerska Orkiestra Dęta Hufca Ziemi Przemyskiej w Żurawicy

Harcerska Orkiestra Dęta

Harcerska Orkiestra Dęta Hufca Ziemi Przemyskiej posiada długą i skomplikowaną historię. Powołana została do życia w 1946 roku w Przemyślu, tuż po wojnie, kiedy to skrzyknęła się grupa uzdolnionych muzycznie harcerzy. Orkiestra miała okresy większej i mniejszej aktywności występując najczęściej przy okazji rozmaitych świąt i rocznic.

Po kilku chudych latach orkiestra złapała drugi oddech w 1998 roku, a główną bazą tej inicjatywy, zamiast dotychczasowego przemyskiego Domu Harcerza, stała się podprzemyska Żurawica, gdzie harcerscy muzycy zakotwiczyli przy miejscowej szkole podstawowej i funkcjonują tutaj po dziś dzień.

Orkiestrą, od czasu jej reaktywowania kieruje duet: Jan Semków – kierownik artystyczny i Jan Łaskarzewski – kapelmistrz, co gwarantuje ciągłość i stabilność tej inicjatywie. W repertuarze dominują marsze, ale nie brak też mazurków, polek, pieśni liturgicznych, kolęd czy utworów rozrywkowych. Orkiestra zebrała wiele nagród, wyróżnień i dyplomów na najrozmaitszych przeglądach. Koncertowała wielokrotnie w Niemczech i innych krajach, m.in. we Włoszech na Monte Cassino.

Skład orkiestry podlega ciągłej rotacji, harcerze bowiem dorastają, wyjeżdżają na studia, robią indywidualne kariery, również i muzyczne. Harcerska Orkiestra Dęta z Żurawicy jest kontynuatorem bogatych tradycji muzycznych Ziemi Przemyskiej oraz budującym przykładem bezinteresownego, społecznikowskiego działania.

Pfadfinder – Blasorchester

Das Pfadfinder – Blasorchester der Einheit Przemyśl Land hat eine lange und komplizierte Geschichte. Es wurde 1946, direkt nach dem Krieg in Przemyśl ins Leben gerufen, als sich eine Gruppe musikalisch talentierter Pfadfinder traf. Das Orchester hatte Phasen von geringerer oder größerer Aktivität und trat vor allem aus Anlass vieler Feiertage und Jahrestage auf.

Nach einigen mageren Jahren feierte das Orchester 1998 sein Comeback und Basis dieser Initiative wurde anstelle des bisherigen Przemyśl Pfadfinderhauses, der Ort Żurawica in der Nähe von Przemyśl, wo die Pfadfinder an die städtische Musikschule angeschlossen wurden. Dort sind sie bis heute tätig.

Das Orchester wird seit der Zeit seines Comebacks von einem Duett geleitet: Jan Semków – künstlerischer Leiter und Jan Łaskarzewski – Kapellmeister, was eine Kontinuität und Stabilität dieser Initiative garantiert. Im Repertuar dominieren Märsche, aber auch Mazurkas, Polkas, liturgische Lieder, Weihnachtslieder oder Unterhaltungsmusik fehlt nicht. Das Orchester erhielt viele Auszeichnungen, Preise und Diplome bei verschiedenen Wettbewerben. Es trat oftmals in Deutschland und anderen Ländern, wie u.a. in Italien auf dem Monte Cassino auf.

Die Mitglieder des Orchesters wechseln ständig, die Pfadfinder werden erwachsen, verlassen ihre Heimat zum Studieren oder machen individuell Karriere, auch musikalisch. Das Pfadfinder – Blasorchester in Żurawica ist die Fortsetzung der reichen Musiktradition des Przemyśl Landes sowie eine beispielhafte uneigennützige gesellschaftliche Aktivität.

Szkolny Zespół Ludowy Ziemi Przemyskiej „Trójczyce”

Przez Szkolny Zespół Ludowy Ziemi Przemyskiej „Trójczyce” przewinęło się już kilka pokoleń uzdolnionej muzycznie dziatwy i młodzieży. Zespół założony został w 1975 roku przy Szkole Podstawowej w Trójczycach, ale bardzo szybko wyrobił sobie solidną, ponadlokalną markę, zbierając liczne laury podczas występów zarówno w Polsce, jak i w wielu innych krajach.

Zespół jest członkiem Polskiej Sekcji C.I.O.F.F. (Międzynarodowej Rady Stowarzyszeń Folklorystycznych Festiwali i Sztuki Ludowej – Agendy UNESCO). Od początku swego istnienia „Trójczyce” kultywują tradycje folklorystyczne zarówno Podkarpacia jak i innych regionów kraju, realizując swoją główną ideę - „Ocalić i pokazać to, co piękne i wartościowe, co wyrosło z naszych korzeni na polskiej ziemi”.

Założycielka zespołu, Renata Nemeczek – Budzyńska, od początku stawiała na wszechstronną edukację młodych tancerzy i muzyków, przy zespole utworzono Izbę Regionalną, w której gromadzone są zabytki etnograficzne oraz dzieła sztuki ludowej mieszkańców Ziemi Przemyskiej.

„Trójczyce” nawiązały współpracę z zespołami folklorystycznymi z kilku krajów, m.in. z Francji, Węgier, Ukrainy czy Słowacji, a w poszerzaniu kontaktów pomaga – założone z inicjatywy starosty Jana Pączka - Stowarzyszenie Przyjaciół „Trójczyc”.

**SZKOLNY ZESPÓŁ LUDOWY ZIEMI PRZEMYSKIEJ
„TRÓJCZYCE”**

Znajdź nas na Facebooku:
Szkolny Zespół Ludowy Ziemi Przemyskiej "Trójczyce"

Schulfolkloreensemble des Przemyśler Landes „Trójczyce”

Das Schulfolkloreensemble des Przemyśler Landes „Trójczyce” haben bereits Generationen von musikalisch begabten Kindern und Jugendlichen besucht. Das Ensemble wurde 1975 an der Grundschule in Trójczyce gegründet und erarbeitete sich in kürzester Zeit einen soliden überregionalen Namen und sammelte zahlreiche Auszeichnungen bei Auftritten sowohl in Polen als auch in vielen anderen Ländern.

Das Ensemble ist Mitglied der Polnischen Sektion des C.I.O.F.F. (International Council of Organizations of Folklore Festivals and Folk Arts – der UNESCO Agenda). Seit Beginn ihres Bestehens pflegendie Mitglieder von „Trójczyce” die Folkloretraditionen der Region Podkarpacie sowie anderer Regionen des Landes und realisieren ihre Idee – „Das was wertvoll ist und aus unseren Wurzeln auf der polnische Erde wuchs bewahren und zeigen ”.

Die Gründerin des Ensembles, Renata Nemeczek – Budzyńska, setzte von Beginn an auf eine vielseitige Ausbildung der Tänzer und Musiker. Beim Ensemble wurde eine Regionalkammer eröffnet, in der ethnografische Stücke und Volkskunst der Einwohner des Przemyśler Landes gesammelt werden.

Das Ensemble „Trójczyce” steht in Kontakt mit einigen Folkloreensembles u.a. aus Frankreich, Ungarn, der Ukraine und der Slowakei und bei der Ausweitung der Kontakte hilft der, auf Initiative des Landrats Jan Pączek gegründete – Verein der Freunde des Ensembles „Trójczyc”.

**Dziękujemy za uwagę i zapraszamy
do Powiatu Przemyskiego**

*Vielen Dank für Ihre Aufmerksamkeit
und wir laden Sie herzlich
in den Landkreis Przemyśl ein*

**Starostwo Powiatowe w Przemyślu
Plac Dominikański 3
37-700 Przemyśl
E-mail: starostwo@powiat.przemysl.pl
tel. /16/ 678 50 54**